

at få kulturen frem til mennesker, der ikke som en selvfølge benytter sig af kulturens mange tilbud. Det vil jeg godt give et par eksempler på.

Men først vil jeg gerne benytte lejligheden til at gribe fat i et par misforståelser angående UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed. Det ser ud til, at forslagsstillerne er af den opfattelse, at nu, hvor Danmark har ratificeret UNESCO's konvention om kulturel mangfoldighed, bør vi også sætte en masse ting i gang for at opfylde den. Det er en misforståelse. Det er rigtigt, at Danmark har ratificeret konventionen. Det er jeg stolt og glad over at vi har gjort, bl.a. fordi vi har gjort det helt uden ekstra lovgivningsmæssige initiativer. Det vil sige, at vi allerede i dag opfylder konventionen. Det er derfor ikke rigtigt, at vi nu skal gøre en stor indsats for at opfylde konventionen. Vi opfylder allerede konventionen. Så kan vi naturligvis diskutere, hvordan vi yderligere kan følge op på konventionen nationalt og internationalt. Den proces er i fuld gang bl.a. gennem åbne høringsmøder om status, konkrete initiativer og muligheder for både staten og det civile samfund. Her har vi misforståelse nummer to: en konvention, der primært handler om national kulturpolitik eller socialpolitik for den sags skyld.

Men lad os prøve at se lidt på tallene og på, hvordan det så står til. Er skævhederne blevet værre i de senere år? Jeg kan godt se, at Socialdemokraterne er fulde af bekymring og mener, at der er blevet større ulighed i danskernes brug af kulturtilbud i de senere år. Hvis man f.eks. tager den seneste kulturvaneundersøgelse fra 2004, viser den faktisk ikke nogen stigning i den andel af befolkningen, der ikke benytter sig af kulturtilbud. Den har siden 1975 ligget stabilt på ca. 20 pct. Men det er rigtigt og beklageligt, at der er relativt mange socialt dårligt stillede samt folk fra yderområder og nydanskere i den gruppe, som ikke bruger kulturen. Dog skal det siges, at nydanskerne faktisk bruger bibliotekerne mere end andre grupper. Netop bibliotekerne gør en fremragende indsats bl.a. med lektiehjælp til unge med indvandrerbaggrund. I den sammenhæng vil jeg nævne regeringens nye initiativ under programmet »Lige muligheder« og medborgercentre i udsatte boligområder, hvor der blev afsat 8 mio. kr. årligt i satspuljen. Det kan f.eks. netop være lektiehjælpscafeer på biblioteker, onlinelektiehjælp, netværk for isolerede kvinder, biblioteksgrupper osv. Vi har også sørget for at give bibliotekerne en pæn stor udvik-

lingspulje på 16,5 mio. kr., som bl.a. har fokus på bibliotekernes rolle som demokratisk væksthushus, biblioteket som kulturmødested og på fremtidens bibliotekstilbud til børn.

Et andet spændende tiltag under programmet »Lige muligheder« er bogstavprogrammet, som skal styrke læsning og skolearbejde. Programmet forsyner børn med fire gratis bogpakker, inden de fylder 6 år. Hver bogpakke er tilpasset barnets alderstrin, og i tilknytning til bogpakkerne er der en lang række aktiviteter, supplerende materialer og oplysning til forældrene om børns sprog og læsning. Bogprogrammet er inspireret af et lignende projekt i England: »Bookstart«, hvor børn, der deltog i projektet, udviklede væsentlig bedre læsefærdigheder end børn, der ikke deltog.

Så er der museerne. Kulturvaneundersøgelsen fra 2004 viste en tendens til, at færre mennesker besøgte de kulturhistoriske eller naturhistoriske museer. Derfor har regeringen sat en målrettet indsats i gang for at skabe bedre adgang til kulturarven. Vi har indført gratis adgang til de permanente samlinger på Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst, og vi har skabt gratis adgang for børn og unge til de statsanerkendte museer. Derudover er museernes formidling blevet styrket med 20 mio. kr. fra 2006. En meget vigtig del af vores kulturpolitik er også at gøre kulturarven bedre tilgængelig via digitalisering. Formålet med digitalisering af kulturarven er jo lige præcis at sørge for, at alle kan få adgang til kulturtilbud, og det giver rigtig god mening, fordi Danmark er et af de lande i verden, hvor fleste mennesker har adgang til en pc, og hvor der findes flest bredbåndsabonnementer pr. indbygger.

Digitaliseringen er i fuld gang. I 2006 blev der nedsat et udvalg, som her til sommer vil komme med en rapport med en række konkrete forslag. Forslagene vil bl.a. give nye perspektiver på kulturarven i forhold til læring, forskning, turisme og for den kulturinteresserede borger. Med digitaliseringen kan borgerne få adgang til et enestående materiale og kan selv deltage og berige materialet med egne optagelser af billeder. Et par eksempler: Bibliotekernes Netmusik tilbyder lånere på de danske biblioteker ca. 1 mio. MP3-filer og er dermed verdens største offentlige og gratis netmusikbibliotek. Digitalisering af DR's arkiver og kulturarvsprojektet »Bonanza« på DR er i fuld gang og er en kæmpe publikumssucces med en hjemmeside, der har ugentlige besøg af 45.000 brugere og i alt har vist fire